

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0173/2013

14.5.2013

BETÆNKNING

om EU's rolle i fremme af et bredere transatlantisk partnerskab
(2012/2287(INI))

Udenrigsudvalget

Ordfører: Francisco José Millán Mon

PR_INI

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	13

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om EU's rolle i fremme af et bredere transatlantisk partnerskab (2012/2287(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om transatlantiske forbindelser, særlig sin beslutning af 1. juni 2006 om Europa-Parlamentets beslutning om forbedring af forbindelserne mellem EU og USA inden for rammerne af en transatlantisk partnerskabsaftale¹, sin beslutning af 26. marts 2009 om de transatlantiske forbindelser efter valget i USA² og sin beslutning af 17. november 2011 om topmødet mellem EU og USA den 28. november 2011³,
- der henviser til resultaterne af topmødet mellem EU og USA i Washington D.C. den 28. november 2011,
- der henviser til de fælles erklæringer fra den 71. transatlantiske dialog mellem de lovgivende forsamlinger (TLD) i Jacksonville i december 2011, den 72. TLD i København og Strasbourg i juni 2012 og den 73. TLD i Washington D.C. i november 2012,
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2012 om økonomiske og handelsmæssige forbindelser med USA⁴, som støttede idéen om at indlede forhandlinger om en omfattende økonomisk aftale,
- der henviser til erklæring af 13. februar 2013 fra USA's præsident, Barack Obama, Det Europæiske Råds formand, Herman Van Rompuy og Europa-Kommissionens formand, José Manuel Barroso, hvori de tilkendegav, at både USA og Den Europæiske Union vil påbegynde de fornødne interne procedurer med henblik på at indlede forhandlinger om et transatlantisk handels- og investeringspartnerskab,
- der henviser til erklæringen fra topmødet i Det Nordatlantiske Råd i Chicago den 20. maj 2012,
- der henviser til sin beslutning af 12. september 2012 om årsrapporten fra Rådet til Europa-Parlamentet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik⁵, sin beslutning af 22. november 2012 om gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik⁶ og sin beslutning af 22. november 2012 om cybersikkerhed og -forsvar⁷,
- der henviser til fælles erklæring af 12. juli 2012 fra Den Europæiske Union og Amerikas

¹ EUT L 298 E af 8.12.2006, s. 226.

² EUT L 117 E af 6.5.2010, s. 198.

³ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0510.

⁴ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0388.

⁵ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0334.

⁶ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0455.

⁷ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0457.

Forenede Stater om Asien-Stillehavsområdet,

- der henviser til dokumentet fra USA's forsvarsministerium januar 2012 fra med titlen "Sustaining US Global Leadership: Priorities for 21st century Defense", som skitserer ændringerne i USA's militære strategi,
 - der henviser til USA's præsident, Barack Obamas anden indsættelsestale den 21. januar 2013, hans tale om unionens tilstand den 12. februar 2013 og til de bemærkninger, som USA's vicepræsident, Joseph Biden, fremsatte ved sikkerhedskonferencen i München den 2. februar 2013,
 - der henviser til EU's strategiske partnerskaber med Brasilien (2007) og Mexico (2008), EU's associeringsaftaler med Mexico, Chile og Mellemamerika, handelsaftalerne med Colombia og Peru, de igangværende forhandlinger med Canada om en strategisk partnerskabsaftale og en omfattende økonomi- og handelsaftale og de aktuelle forhandlinger med Mercosur,
 - der henviser til sin beslutning af 12. juni 2012 om fastlæggelse af et nyt udviklingssamarbejde med Latinamerika¹, som understreger Den Europæiske Unions støtte til den regionale integrationsproces i Latinamerika, således som den kommer til udtryk i CELAC, UNASUR, Mercosur, Det Andinske Fællesskab, SICA, Caricom og Stillehavsalliancen,
 - der henviser til de regelmæssige topmøder, som EU og USA holder med de latinamerikanske lande, det halvårslige WU-CELAC-topmøde og det interamerikanske topmøde, som begge forventes afholdt i 2015,
 - der henviser til EU's forbindelser med afrikanske regionale og subregionale organisationer inden for den atlantiske sfære, særlig Den Afrikanske Union (AU), Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS), Det Centralafrikanske Økonomiske Fællesskab (ECCAS) og Det Sydlige Afrikas Udviklingsfællesskab (SADC),
 - der henviser til G20-ledernes erklæringer, slutdokumentet fra FN's gruppe for udviklingsdagsordenen for perioden efter 2015 ("Realizing the Future We Want for All") og slutdokumentet fra FN-konferencen om bæredygtig udvikling ("The future we want"),
 - der henviser til sine beslutninger om bl.a. det arabiske forår, Mali, Mellemøsten, Syrien, Iran, Afghanistan, det østlige partnerskab, Rusland og Kina,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A7-0173/2013),
- A. der henviser til, at de vigtigste politiske og økonomiske forbindelser i hele Atlanterhavsområdet er dem, der forbinder EU og USA; der henviser til, at indledningen af Barack Obamas anden præsidentperiode bør udnyttes til at styrke disse forbindelser gennem en ambitiøs ny dagsorden;

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0235.

- B. der henviser til, at det transatlantiske partnerskab bygger på stærke politiske, kulturelle, økonomiske og historiske bånd, på fælles værdier som frihed, demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet og på fælles mål som velstand, åbne og integrerede økonomier, sociale fremskridt og social inddragelse, bæredygtig udvikling og fredelig konfliktløsning;
- C. der henviser til, at den verdensomspændende økonomiske nedgang har ført til betydelige nedskæringer i forsvarsudgifterne i både EU og USA;
- D. der henviser til, at EU og USA i en global, kompleks og stadigt mere multipolær verden til trods for den økonomiske krise fortsat bør spille centrale og konstruktive roller i international politik og økonomi og i udformningen af det internationale miljø og sammen reagere på regionale konflikter og globale udfordringer på et multilateralt grundlag, især inden for rammerne af internationale organisationer; der henviser til, at de med henblik herpå også bør sikre, at nye centrale magter – herunder EU's to latinamerikanske strategiske partnere, Brasilien og Mexico – og Canada, bliver inddraget;
- E. der henviser til, at tænketanke, internationale organisationer og nogle regeringer, parallelt med de ændringer i det globale landskab, som fremkomsten af Asiens vækstøkonomier har udløst, på det seneste er begyndt at betone den stigende betydning af Atlanterhavsområdet som helhed, herunder dets sydlige dimension, samt nødvendigheden af samarbejde mellem de lande, det består af, således at de alle kan beskæftige sig med de problemer, der er fælles for hele regionen;
- F. der henviser til, at Latinamerika er en region, som deler mange værdier, interesser, historie og i stigende grad økonomiske bånd med EU og USA; der henviser til, at de latinamerikanske lande har oprettet et stort antal regionale og subregionale organisationer; der henviser til, at det er nyttigt at undersøge mulige områder, hvor der vil kunne udvikles flere former for trepartssamarbejde; der henviser til, at samarbejdet kan udvides til at omfatte afrikanske lande, der hører til Atlanterhavsområdet; der henviser til, at det er vigtigt at basere samarbejde i det transatlantiske rum på kompromiser mellem de fælles interesser, og til, at alle parter bør bevare retten til at følge deres egne nationale prioriteringer og udviklingstilgange;
- G. der henviser til, at nogle lande, navnlig Kina og også andre såsom Indien, i stigende grad er aktive i Atlanterhavsområdet, særlig i den sydlige del af Atlanterhavsområdet, hvor deres handlinger er præget af deres behov for at skaffe råvarer og fødevarer;
- H. der henviser til, at det bredere transatlantiske partnerskab skal tackle spørgsmål som udvikling, sikkerhed, energi og indvandring og samtidig arbejde for gradvis økonomisk og politisk konvergens;
- I. der henviser til, at der ud over det brede atlantiske perspektiv også er andre aktuelle emner og konflikter, hvor en koordineret aktion fra EU's og USA's side er afgørende;
- J. der henviser til, at det stigende antal af og videreudviklingen af højprofilerede cyberangreb har ført til en revision af den relevante lovgivning, hvor USA har indført frivillige indberetningsmekanismer, mens EU agter at indføre strammere obligatoriske foranstaltninger;

Bilaterale forbindelser

1. lykønsker Barack Obama med genvalget til USA's præsident; indbyder ham til at tale i Europa-Parlamentet på dets plenarmøde i Strasbourg i forbindelse med hans næste besøg i Europa;
2. opfordrer til, at der afholdes et EU-USA-topmøde snarest muligt med henblik på at opstille en fælles dagsorden for kort- og langsigtede mål med hensyn til både bilaterale anliggender og globale og regionale spørgsmål;
3. erkender, at ændringen i USA's geopolitiske balance i retning mod Asien har omfattende langsigtet indvirkning på det transatlantiske partnerskab; fremhæver, at der er behov for en konstruktiv, sammenhængende og strategisk reaktion fra EU's side; mener, at dette også giver EU mulighed for at engagere sig mere aktivt i Asien og Stillehavsområdet som selvstændig global aktør, men i tæt samarbejde med USA, hvilket vil styrke den strategiske dimension af det transatlantiske partnerskab;
4. glæder sig over den officielle erklæring om indledningen af forhandlinger om et transatlantisk handels- og investeringspartnerskab (TTIP); understreger, at denne aftale vil give et betydeligt skub til EU's og USA's økonomier og vil tilføre forbindelserne mellem EU og USA ny fremdrift; bemærker, at dens globale betydning vil række ud over dens bilaterale virkning ved at tilvejebringe fælles tilgange til regler og standarder for global handel, investeringer og handelsrelaterede områder; understreger, at det er nødvendigt at udvise stærk politisk vilje og en konstruktiv indstilling for at videreføre forhandlingerne på en effektiv måde; forventer, at TTIP-processen vil skabe fornyet politisk fremdrift i de transatlantiske forbindelser, som kan og bør udnyttes til at fremme et tættere samarbejde på andre områder, herunder udenrigspolitik;
5. opfordrer Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformanden i Kommissionen, Rådet, Kommissionen og EU's medlemsstater til at forstærke deres samordning af EU's politik over for USA's regering for at sende et overbevisende budskab om, at EU er en konsekvent og effektiv international aktør; understreger betydningen af også at styrke den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik i betragtning af de forskellige kriser, der kan opstå i EU's naboregioner, og USA's "leading from behind"-doktrin;
6. gentager sit forslag om at oprette et transatlantisk politisk råd (TPC), der skal fungere som et organ for systematisk konsultation og koordination vedrørende udenrigs- og sikkerhedspolitik under ledelse af EU's højtstående repræsentant og USA's udenrigsminister;
7. fremhæver TLD's bidrag til som et indholdsbaseeret, konstruktivt organ at styrke forbindelserne mellem EU og USA ved at tilvejebringe et forum for parlamentarisk dialog, identificere mål og samordne spørgsmål af fælles interesse; glæder sig over åbningen af Europa-Parlamentets forbindelseskantor i Washington og opfordrer USA's Kongres til at gøre noget tilsvarende i Bruxelles; opfordrer til at fortsætte udvekslingen af personale mellem de to institutioner;
8. fordømmer kraftigt terrorangrebene i Boston den 15. april 2013; tilskynder begge partnere

til at fortsætte bekæmpelsen af terrorisme og organiseret kriminalitet og samtidig respektere og værne om menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder; glæder sig over, at aftalen om overførsel af passagerlisteoplysninger og aftalen om programmet til sporing af finansiering af terrorisme (SWIFT-aftalen), som Europa-Parlamentet har godkendt, allerede er trådt i kraft; opfordrer parterne til at intensivere deres samarbejde om aftalen om databeskyttelse med henblik på at afslutte forhandlingerne på en sådan måde, at der sikres ordentlig gennemsigtighed i databehandlingen og tilstrækkelig beskyttelse af personoplysninger;

9. bemærker den stigende betydning af anvendelsen af droner; understreger, at der er behov for en indgående debat om bevæbnede droner og deres begrænsninger, gennemsigtighed og kontrol; glæder sig over den aktuelle debat i USA og forventer, at der snart kan etableres en lovgivningsmæssig ramme; anmoder begge parter om at indgå i tætte drøftelser om bevæbnede droner og understreger, at det er nødvendigt at tage skridt i retning af en fremtidig international lovgivning i betragtning af de globale virkninger;
10. gentager sit synspunkt om, at EU på såvel politisk plan som på embedsmandsplan skal fortsætte med at gøre USA opmærksom på det langvarige problem med det visumkrav, der pålægges borgerne i fire EU-medlemsstater;
11. gentager, at cyberforsvar bliver stadig vigtigere, og bifalder oprettelsen på topmødet i 2010 af arbejdsgruppen om internetsikkerhed og internetkriminalitet; mener, at EU og USA i særlig grad bør prioritere deres samarbejde om internetsikkerhed med særligt henblik på bekæmpelse af cyberangreb, og i fællesskab fremme indsatsen for på internationalt plan at udvikle en sammenhængende og gennemsigtig international ramme, der fastsætter minimumsstandarder for internetsikkerhedspolitikker, samtidig med at der værnes om de grundlæggende frihedsrettigheder;
12. beklager, at EU og USA har planer om at indføre forskellige overvågningsniveauer for internetsikkerhed, på et tidspunkt hvor NATO presser på for at sikre intensiveret samarbejde; understreger, at sådanne uoverensstemmelser ikke blot udgør en trussel for cyberforsvar, men også kan skabe handelsrelaterede problemer for virksomheder, hvis aktiviteter omfatter begge jurisdiktioner;
13. opfordrer præsident Obama til at holde det løfte, han gav i januar 2009 om at lukke Guantánamo, lade alle tilbageholdte, som ikke er blevet sigtet, vende tilbage til deres hjemland eller et andet sikkert land så hurtigt som muligt, samt at sikre, at alle tilbageholdte, mod hvem USA har tilstrækkelige gyldige beviser, hurtigt gives en retfærdig og offentlig rettergang ved en kompetent, uafhængig og upartisk domstol, og til at sikre, at de fængsles i USA, hvis de findes skyldige i overensstemmelse med gældende internationale standarder og principper;
14. understreger NATO's fortsatte betydning som hjørnestenen i den transatlantiske sikkerhed; opfordrer på ny til en styrkelse af det strategiske partnerskab mellem EU og NATO;

Atlantisk og global dagsorden

15. opfordrer begge parter til at undersøge områder og rammer for en mere pragmatisk gennemførelse af et bredere transatlantisk samarbejde og til sammen med andre atlantiske

lande at udforske fordelene ved dette udvidede samarbejde; fremhæver, at mulige områder fra EU's synspunkt bl.a. er økonomiske og sociale spørgsmål, global styring, demokratiseringsprocessen, menneskerettigheder, udviklingssamarbejde, klimaforandringer, sikkerhed og energi; opfordrer parterne til at undersøge muligheden for med henblik på disse trepartsdialoger at gøre brug af de regionale og subregionale strukturer, der er skabt i Latinamerika, og som EU traditionelt har støttet;

16. foreslår, at partnerne afholder regelmæssige drøftelser om deres respektive topmøder med latinamerikanske lande inden for en regional ramme, dvs. det halvårslige EU-CELAC-topmøde og det interamerikanske topmøde, som afholdes af Organisationen af Amerikanske Stater;
17. fremhæver, at der allerede findes forskellige multilaterale rammer for særlige emner, som har en stærk treparts-komponent, såsom det mellemamerikanske sikkerhedsinitiativ;
18. minder om den positive rolle, som Canada – hvormed begge partnere har stærke forbindelser – kan spille i et bredere transatlantisk samarbejde;
19. opfordrer begge parter til også at undersøge muligheden for et bredere samarbejde, som også omfatter den afrikanske side af Atlanterhavsområdet, og til desuden at indkredse relevante områder og rammer under hensyntagen til de relevante afrikanske organisationer;
20. opfordrer EU og USA til at koordinere deres indsats for at bidrage til en stabil international freds- og samarbejdsorden, der bygger på effektiv multilateralisme med nye aktører, herunder dem i det sydatlantiske område; opfordrer indtrængende parterne til at fortsætte med at arbejde på FN-reformprogrammet og samtidig inddrage de andre Atlanterhavslande og tage hensyn til deres interesser; understreger, at der er behov for en styrkelse af samarbejdet mellem EU og de amerikanske lande i FN;
21. minder om, at Den Internationale Straffedomstol er et stadig mere uundværligt internationalt retsinstrument og et grundlæggende element i EU's udenrigspolitik i forhold til målet om at sætte en stopper for straffrihed; roser Den Internationale Straffedomstols arbejde i forbindelse med dens 10-års-jubilæum; bifalder Obama-regeringens tiltag til genoprette en fungerende forbindelse med ICC og forventer yderligere tiltag til at sikre, at USA på ny undertegner og ratificerer Romstatutten;
22. opfordrer EU og USA til i fællesskab at arbejde for en styrkelse af de regionale og subregionale organisationer i Atlanterhavsområdet i betragtning af den rolle, de spiller med hensyn til at fremme økonomisk og politisk integration;
23. opfordrer partnerne til at give G20 ny fremdrift, bl.a. ved samtidigt at inddrage de andre atlantiske magter, der deltager i dette forum, på lige fod; understreger, at det – i lyset af Obamas genvalg og det store antal nye ledere i centrale G20-lande – er det rette tidspunkt til at gøre det næste G20-møde mere ambitiøst og operationelt, og forventer, at dette spørgsmål vil blive taget op i forbindelse med det næste bilaterale topmøde;
24. understreger, at der med den eventuelle indgåelse af TTIP vil blive skabt udsigt til et større økonomisk område, som vil omfatte Nordamerika, EU og de mange

- latinamerikanske lande, som partnerne har indgået økonomiske aftaler med;
25. fremhæver, at integrationen af to af de største markedsøkonomier kan fungere som en geopolitisk model for fremme af liberale og demokratiske værdier;
 26. understreger, at demokratiet, retsstaten og respekten for menneskerettighederne skal være centrale for Atlanterhavslændene: tilskynder til yderligere samarbejde mellem EU's og USA's programmer for fremme af demokrati, frie og retfærdige valg og overholdelse af menneskerettighederne;
 27. understreger betydningen af koordinering for at kunne bekæmpe trusler mod den globale sikkerhed, såsom terrorisme, sammenbrudte stater, menneskehandel, våben og narkotika, organiseret kriminalitet, pirateri og internetsikkerhed, som alle er aktuelle trusler i Atlanterhavsområdet; understreger behovet for et dybere og mere omfattende samarbejde mellem landene i hele Atlanterhavsområdet om bekæmpelse af narkotikahandel – et fænomen, som er i stigning i hele Vestafrika og Sahelområdet; glæder sig over partnernes støtte til Ecowas' regionale narkotikahandlingsplan;
 28. gør opmærksom på den særligt vigtige rolle, som sikkerhed til søs må spille i Atlanterhavsområdet; bifalder den indsats, som partnerne har ydet i tæt samarbejde med Ecowas og Det Centralafrikanske Økonomiske Fællesskab for at bekæmpe pirateri og fremme sikkerheden til søs i Guinea-bugten;
 29. fremhæver betydningen af diversificering af energileverandører, energikilder og transportruter; fremhæver Atlanterhavslændenes stigende betydning med hensyn til energiproduktion og -reserver og råvarer, som alt sammen giver betydelige muligheder for diversificering; foreslår, at EU-USA-Energirådet sammen med de andre lande i Atlanterhavsområdet undersøger muligheden af at arbejde sammen om energisikkerheds- og bæredygtighedsspørgsmål, herunder teknologier til vedvarende energi; foreslår ligeledes, at muligheden for et tættere samarbejde om råstofeffektivitet og -genanvendelse undersøges;
 30. glæder sig over den vægt, præsident Obama i sin indsættelsestale lagde på fornyelse af USA's kapacitet til at håndtere kriser i udlandet, og håber, at det samarbejde, som EU og USA allerede har indledt om krisehåndtering og i stigende grad om kriseforebyggelse i Østafrika, kan udvides til Atlanterhavsområdet; opfordrer i denne sammenhæng begge partnere til at gøre fuld og konstruktiv brug af rammeaftalen fra 2011 om USA's deltagelse i den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik; opfordrer EU-medlemsstaterne til at indgå i seriøse sammenlægnings- og delingsprojekter for selvstændigt at kunne udføre de opgaver, der er beskrevet i Lissabontraktatens artikel 43;
 31. opfordrer EU og USA til fortsat at styrke deres dialog og samarbejde på udviklingsområdet med henblik på at forbedre kvaliteten og effektiviteten af deres udviklingsbistand; opfordrer indtrængende begge partnere til fortsat at fremme målsætningen om opfyldelse af 2015-målene; påskønner, at partnerne har nedsat en refleksionsgruppe, der skal arbejde på en post-2015-dagsorden for 2015-målene; opfordrer indtrængende partnerne til at indgå i tæt samordning med landene i Atlanterhavsområdet om disse mål i betragtning af deres særlige betydning for denne gruppe lande; opfordrer EU og USA til i denne refleksionsproces at overveje spørgsmålet om, hvordan

udviklingsmålene efter 2015 og målene for bæredygtig udvikling kan kædes sammen;

32. glæder sig over præsident Obamas fornyede tilsagn om at bekæmpe klimaforandringer; opfordrer partnerne til så tidligt som muligt og senest i 2015 at indgå aftale om bindende mål for reduktion af drivhusgasemissioner i tråd med målet om at holde den globale opvarmning på under 2 °C; forventer, at dette spørgsmål bliver behandlet på det næste bilaterale topmøde; understreger nødvendigheden af at inddrage de atlantiske lande i denne indsats, særlig på grund af klimaforandringernes skadelige indvirkning i disse lande og over hele kloden på fødevarerproduktion, biodiversitet, ørkendannelse og ekstreme vejrhændelser; mener, at det er afgørende, at EU og USA fører an i bestræbelserne på at opnå en global aftale om regulering af emissionerne i luftfartssektoren i forbindelse med ICAO's generalforsamling; gentager, at der er behov for et tæt transatlantisk samarbejde inden for skifergasudvinding;
33. opfordrer EU og USA til at anlægge en fælles strategi i internationale fora, navnlig i FN, om nedbringelse af lagrene af masseødelæggelsesvåben og konventionelle våben og til at inddrage Atlanterhavslændene i disse bestræbelser; forventer, at USA og Rusland gør yderligere fremskridt inden for nuklear nedrustning; ser med stor tilfredshed på FN's Generalforsamlings nylige godkendelse af traktaten om våbenhandel og opfordrer indtrængende EU's medlemsstater og USA til hurtigt at undertegne den;
34. opfordrer tænketanke og forskere til at fortsætte deres undersøgelser af et bredere transatlantisk samarbejde, som også kan bidrage til at fremme idéen om et mere omfattende atlantisk fællesskab;
35. understreger, at kulturel udveksling gennem uddannelsesprogrammer er afgørende for at opbygge fælles værdier og dermed bygge bro mellem partnerne i Atlanterhavsområdet;

Aktuelle emner og konflikter

36. opfordrer partnerne til at prioritere en tæt samordning af deres støtte til den demokratiske omstilling i Nordafrika og Mellemøsten på grundlag af en sammenhængende bistandsstrategi, med indbyggede konditionaliteter, og incitamentet knyttet til demokratiske reformer; opfordrer partnerne til at arbejde så tæt sammen som muligt om støtte til oppositionen i Syrien og til at fastholde presset på Rusland og Kina med henblik på en snarlig politisk løsning på den tragiske krise i landet; understreger behovet for en fælles reaktion på den manglende politiske stabilitet og truende økonomiske krise i Egypten; tilskynder til samarbejde med henblik på at støtte demokratiseringsprogrammerne i området;
37. understreger, at der er behov for koordination mellem EU og medlemsstaterne, USA, AU, Ecowas, FN og andre aktører af støtten til gennemførelse af køreplanen for omstilling i Mali samt for finansiel og logistisk bistand til den afrikansk ledede internationale støttemission i Mali (AFISMA), som er klar til at overføre sin myndighed til FN's integrerede flerdimensionale stabiliseringsmission i Mali (MINUSMA) i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 2100, som blev vedtaget den 25. april 2013;
38. beklager den fastlåste fredsproces i Mellemøsten; glæder sig over, at præsident Obama

besøgte Israel, Den Palæstinensiske Myndighed og Jordan i forbindelse med sin første udenlandsrejse efter genvalget, og udtrykker håb om, at fredsprocessen i Mellemøsten igen er blevet en topprioritet; glæder sig over, at præsident Obama går ind for en tostatsløsning; opfordrer USA til at presse på for at få indstillet bosættelserne og arbejde sammen med EU om at få genoptaget de direkte forhandlinger mellem Israel og palæstinenserne; deler præsident Obamas syn på Israels igangværende opførelse af bosættelser og på betydningen af at garantere Israels sikkerhed;

39. opfordrer indtrængende de to partnere til fortsat at arbejde hen imod en diplomatisk løsning på spørgsmålet om Irans atomprogram med henblik på hurtigt at opnå en bred og forhandlet varig løsning, der kan skabe international tillid til, at det iranske atomprogram udelukkende har fredelige formål, samtidig med at den respekterer Irans legitime ret til fredelig udnyttelse af atomkraft i overensstemmelse med ikkespredningstraktaten; opfordrer EU og USA til i forbindelse med EU 3+3 (P5 +1)-forhandlingerne med Iran at overveje en koordineret og betinget ophævelse af sanktionerne til gengæld for gensidigt vedtagne og kontrollerbare foranstaltninger fra den iranske regerings side til at løse alle udestående spørgsmål om landets atomprogram i fuld overensstemmelse med bestemmelserne i ikkespredningstraktaten og de krav, Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA) har stillet; opfordrer begge partnere til at vælge en mere omfattende tilgang til forbindelserne med Iran, som omfatter menneskerettighedssituationen og den mere overordnede regionale sikkerhedsmæssige situation, og til at inddrage det iranske civilsamfund og ngo'erne, i det omfang det er muligt;
40. opfordrer indtrængende partnerne til i fællesskab at udvikle en sammenhængende tilgang til Afghanistan for perioden efter 2014 i samråd med den afghanske regering; understreger, at afghanske militær- og politistyrker med tilstrækkelig uddannelse og udstyr i kombination med politikker for menneskelig og socioøkonomisk udvikling, god regeringsførelse og retsstatsforhold vil være afgørende for fred, stabilitet og sikkerhed i landet, men at der også er behov for et langt større engagement i disse mål fra Afghanistans nabolandes side; understreger endvidere behovet for en demokratisk og inklusiv politisk proces i landet; anerkender, at NATO har spillet en afgørende rolle i samordningen af den sikkerhedsmæssige reaktion på terrortruslen i Afghanistan, herunder genopbygning og rehabilitering, og erkender, at NATO fortsat kan spille en rolle i perioden efter 2014;
41. understreger betydningen af det østlige partnerskab for EU; understreger nødvendigheden af, at landene i denne naboregion politisk og økonomisk bringes tættere på EU og på de transatlantiske partners fælles værdier; opfordrer EU og USA til aktiv koordinering i dette øjemed og understreger behovet for en fælles indsats for at fremme demokratiske reformer, konsolidere demokratiske institutioner og fremme fredelig konfliktløsning; bifalder USA's fortsatte støtte til udvidelsesprocessen for de vestlige Balkanlande og tilskynder begge partnere til at opretholde en koordineret tilgang til landene i regionen;
42. opfordrer indtrængende de to partnere til i højere grad at koordinere deres politikker for en kritisk dialog med Rusland; understreger betydningen af samarbejde med Rusland om globale udfordringer, herunder nedrustning og ikkespredning; opfordrer EU og USA til at bidrage til Ruslands moderniseringsproces med særlig fokus på konsolidering af

demokrati, menneskerettigheder, retsstatsprincippet og fremme af diversificeret og socialt retfærdig økonomisk vækst; fremhæver betydningen af at fremme mellemfolkelige kontakter; beklager i denne henseende de nye restriktive love om ngo'er og det stigende pres, de russiske myndigheder lægger på ngo'er, som har kontorer i Rusland; understreger, at gennemførelse af de forpligtelser, som Rusland indgik, da landet tilsluttede sig WTO, er en vigtig del af landets moderniseringsdagsorden; opfordrer begge partnere til at indlede en konstruktive drøftelse med Rusland om fastfrosne konflikter; glæder sig over den amerikanske kongres' vedtagelse af Magnitskylisten og minder om sin egen beslutning fra oktober 2012;

43. konstaterer, at den internationale opmærksomhed er flyttet til Østasien på grund af den politiske og økonomiske vækst i Asien-Stillehavsområdet; glæder sig over, at der for nylig er etableret en tættere konsultation mellem EU og USA om denne region, og tror, at dette kan føre til et tættere samarbejde mellem EU og USA vedrørende Asien; bemærker især, at der er behov for en samordnet reaktion på problemstillinger, der potentielt kan true freden i regionen, navnlig konflikten i området omkring Det Sydøstkinesiske Hav, som giver næring til aggressiv nationalisme i visse asiatiske lande og udgør en trussel for den maritime sikkerhed;
44. fordømmer kraftigt den eskalerende krigsretorik fra Nordkoreas side og landets nylige direkte trusler mod USA som reaktion på FN's Sikkerhedsråds nylige resolution 2087, som indfører strengere sanktioner; opfordrer Pyongyang til at efterleve de relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd, hvori det kræves, at landets programmer for atomvåben og ballistiske missiler bringes til ophør; opfordrer indtrængende begge sider til at bevare roen og arbejde hen imod fred via diplomatiske kanaler; opfordrer indtrængende EU, USA og Sydkorea til at opretholde en tæt dialog med Kina med henblik på at tøjle Pyongyang-regimet;
45. opfordrer EU og USA til at gøre en samordnet indsats for at forpligte den nye kinesiske ledelse til at beskæftige sig mere aktivt med emner og konflikter på den globale dagsorden; glæder sig over, at EU og Kina er nået til enighed om en løbende dialog om forsvars- og sikkerhedspolitik samt om løbende kontakt mellem særlige repræsentanter og særlige udsendinge; minder om betydningen af at opretholde en åben dialog med Kina om god regeringsførelse og respekt for menneskerettighederne;

o

o o

46. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt USA's regering og Kongres.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	7.5.2013
Resultat af den endelige afstemning	+ : 47 - : 6 0 : 5
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Mark Demesmaeker, Marietta Giannakou, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Jelko Kacin, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, María Muñiz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Mirosław Piotrowski, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, Libor Rouček, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Sophocles Sophocleous, Laurence J.A.J. Stassen, Charles Tannock, Eleni Theocharous, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Sir Graham Watson, Boris Zala
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Charalampos Angourakis, Elena Băsescu, Emine Bozkurt, Knut Fleckenstein, Elisabeth Jeggle, Emilio Menéndez del Valle, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Indrek Tarand, Traian Ungureanu, Ivo Vajgl
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	José Manuel Fernandes, Santiago Fisas Ayxela, Salvador Garriga Polledo, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Pablo Zalba Bidegain